

Esas No : 2020/1957
Karar No : 2022/242
Karar Tarihi : 18.01.2022

TEMYİZ EDEN (DAVALI) : ... Vergi Dairesi Başkanlığı

(... Vergi Dairesi Müdürlüğü)

VEKİLİ : Av. ...

KARŞI TARAF (DAVACI) : ... Çelik Gıda Turizm Sanayi ve Ticaret Limited Limited Şirketi

İSTEMİN KONUSU : ... Vergi Mahkemesinin ... tarih ve E:..., K:... sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Davacı şirket tarafından, davalı idarenin yazısı üzerine 28/10/2015 tarihinde ihtirazi kayıtlarla verilen katma değer vergisi düzeltme beyannamelerine istinaden 2011/4 ve 9 dönemleri için tarh edilen vergi ziyai cezalı katma değer vergisi ile damga vergisi ve hesaplanan gecikme faizinin kaldırılması istenilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: Danıştay bozma kararı üzerine Vergi Mahkemesinin temyize konu kararıyla; 84 seri nolu Katma Değer Vergisi Genel Tebliği hükümleri uyarınca davacının mal ve hizmet alımlarına ilişkin ödemelerini ne surette yaptığı ortaya konulacağından, anılan Genel Tebliğde belirtilen şekillerde ödemeler yapıldığı iddiasını ileri sürmekten mahrum bırakılan veya idarenin düzeltme beyannamesi verilmesini istediği tarih itibarıyla aksi yönde bir tespit yapılmayan davacıya, hakkında olumsuz tespitler bulunan (rapor bulunan veya kod listelerinde olan) şirketlerden yaptığı alışlara ait katma değer vergisini indirim konusu yapma imkanı tanınmaması, kanunla tanınan indirim hakkının idari baskı ve yaptırımlarla sınırlandırılması sonucunu doğurduğu, benzer konuda verilen ve 3 Nisan 2019 tarih ve 30734 sayı ile Resmi Gazetede yayımlanan Anayasa Mahkemesinin 27/02/2019 tarihli kararında "ihtirazi kayıtlarla verilen düzeltme beyannameleri üzerinden yapılan vergi tarhiyatları ve cezalara karşı açılan davaların esasını incelenmeden reddedilmesini Anayasanın 35. maddesiyle güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlali olarak görüldüğü, tüm bu sebeplerden verilen düzeltme beyannamesi üzerine yapılan tahakkuklar ve hesaplanan faiz ile kesilen vergi ziyai cezalarında hukuka uyarlık bulunmadığı sonucuna varılmıştır. Belirtilen gerekçelerle davanın kabulüne karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davalı idare tarafından, yapılan işlemin hukuka uygun olduğu, aksi yönde verilen kararın bozulması gerektiği ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Cevap verilmemiştir.

TETKİK HÂKİMİ : ...

DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin kabulü gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Dördüncü Dairesince, ... Vergi Mahkemesinin ... tarih ve ..., K:... sayılı kararına karşı yöneltilen temyiz istemi, Vergi Dava Daireleri Kurulunun 04/12/2019 tarih ve E:2019/1313, K:2019/1020 sayılı kararı ile ısrar hükmü yönünden reddedilerek, kararın tahakkuk eden vergiler, hesaplanan gecikme faizleri ve kesilen vergi ziyai cezalarına ilişkin hüküm fıkrasının temyizen incelenmesi için Kurulca Dairemize gönderilen dosyada Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE :

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 378. maddesinin 2. fıkrasında, mükelleflerin beyan ettikleri matrahlarla ve bu matrahlar üzerinden tarh edilen vergilere karşı dava açamayacakları belirtilmiştir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinin 4. fıkrasında da, ihtirazi kayıtla verilen beyannameler üzerine yapılan işlemler ile tahsilat işlemlerinden dolayı açılan davaların tahsil işlemi durdurmayacağı, bunlar hakkında yürütmenin durdurulmasının istenebileceği kuralına yer verilmiştir.

Vergi dairesince beyanların düzeltilmesine yönelik olarak mükellefe gönderilen yazı üzerine, ihtirazi kayıtla verilen düzeltme beyannamelerine istinaden yapılan vergi tarhiyatlarına ve kesilen cezalara karşı açılan davaların esası incelenmeden reddedilmeleri nedeniyle yapılan bireysel başvurularda Anayasa Mahkemesinin 27/02/2019 tarih ve Başvuru No: 2015/15100 sayılı kararı ile mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar verilmiştir.

Olayda, düzeltme beyannamesi verilmesinin vergi idaresinin bu yöndeki isteğine dayandığı görülmektedir. Bu kapsamda idarece mevzuat gereğince re'sen tarhiyat yapılması yoluna başvurulmayıp davacıdan katma değer vergisi beyannamesinde yer alan bazı indirim unsurlarının gerçek bir teslim ya da hizmet ifasına dayanmadığının tespit edildiği gerekçesiyle bu indirim kalemlerinin çıkarılması istenilmiştir.

Buna göre; alımlarına konu faturaların sahte olmadığı ve bu nedenle de söz konusu indirim unsurlarının gerçek olduğu düşünülmesine karşın, idarenin vergisel işlemlerine maruz kalmamak amacıyla davacı tarafından düzeltme beyannamesi verildiği anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlıkta, mal ve hizmet alımında bulunduğu mükellefin sahte fatura düzenlediği yönünde tespitler bulunmasından dolayı düzeltme beyannamesi vermek durumunda bırakılan davacının bu işleme karşı açtığı davanın -sürecin bütününe bakıldığında- esas yönünden incelenmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Dolayısıyla Vergi Mahkemesince 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 20. maddesi uyarınca, davalı idarenin yazısında davacıya ihtilafı faturaları düzenlediği belirtilen mükellefler hakkında yapılan tespitler sorularak, varsa anılan mükellefler hakkında düzenlenen vergi tekniği raporlarının getirilmesi ve davacıdan da iddialarını ispat edici bilgi belgelerin temin edilmesi suretiyle maddi olayın hukuki bir değerlendirmesi yapıp uyuşmazlığın esası incelenerek bir karar verilmesi gerekmektedir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. Temyiz isteminin kabulüne,
2. Temyize konu ... Vergi Mahkemesinin ... tarih ve E:..., K:... sayılı kararının BOZULMASINA,
3. Yeniden bir karar verilmek üzere dosyanın anılan Vergi Mahkemesine gönderilmesine,
4. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun (Geçici 8. maddesi uyarınca uygulanmasına devam edilen) 54. maddesinin 1. fıkrası uyarınca bu kararın tebliğ tarihini izleyen onbeş (15) gün içinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 18/01/2022 tarihinde oybirliğiyle karar verildi